

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

HET SOEPKARTEL

Tragikomedie in twee delen

door

1880

Herman Cogghe

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2010

Nr.3037

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *HET SOEPKARTEL* op te voeren moet de naam van auteur *HERMAN COGGHE* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2010/220/014
ISBN 978-90-385-11085

© 2010 Toneelfonds J. Janssens/Herman Cogghe
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(5 dames – 4 heren – 1 meisje – Fig.)

BERNARD DAELS : weduwnaar (39 jaar) - failliet zakenman

ISABEL : overleden vrouw van Bernard (39 jaar) (in fotokader achter de kast)

JOLINDE : al jaren schoonmaakster bij de familie (34 jaar) geen gemakkelijk karakter

SCHOPPENVROUW : (34 jaar) werkloos – gebruikt en weggegooid – ze vindt deze wereld maar niets – kreeg meer slaag dan eten

ZWIEBER ZWABBERLOT (Zwiep) : zwerver – optimist (36 jaar)

BARBIE : (Miss Barbara Hessen) weggelopen zwangere schoonheid (32 jaar) met dochter

EEFJE : dochter van Barbie (10 jaar)

WIES WORTEL : rare kerel, ze noemen hem “aardmannetje” – donker type (36 jaar)

TIC TAG : graffitispuiters - opgepakt en thuis buiten gevlogen (32 jaar)

MIMI MOES : (Moesje) kranig oud vrouwtje dat zich eenzaam en onnuttig voelde in het bejaardentehuis en weggelopen is (69 jaar) – is gek op tuinieren.

TWEE VERPLEGERS

DECOR

Woon- en werkkamer in een groot herenhuis. Open raam naar de tuin (met tuinhuis). Deuren naar inkom, keuken, andere kamers. Er staat een lage zetel met tafeltje, tapijt, boekenkast, klok, tv en een bureautje met lamp en snuisterijen. Er hangen schilderijen en een kader met Bernard zijn overleden vrouw. Eenvoudig om te vormen naar doorgeefkeuken (hoek open raam) en zaal. (bestaande en eenvoudige stoelen met tafels - bistro)

KORTE INHOUD

Het is me een zootje, dat samenkomt in het herenhuis van Bernard Daels. Ze hebben elk hun reden om het moeilijk te hebben in deze drukke wereld. Iedereen heeft zijn probleem, maar bij Bernard vinden ze een luisterend oor. Ze worden niet direct gecatalogeerd. Evenwicht vinden is niet gemakkelijk, al beseffen ze dat het zonder de anderen niet gaat. Kunnen deze typetjes in een ruige wereld overleven? Blijven ze wonen in het huis? Kan teamwork en inzet leiden tot geluk? Een tragikomedie doorspekt met humor.

EERSTE BEDRIJF

Muziek Intro: Magic Moments – CD2 / NR.8 Toots Thielemans – The Gentle Rain / L. Bonfa

Scène 1

(Bernard ligt dronken in de zetel – lege whiskyfles ligt op de grond – huishoudster komt binnen)

JOLINDE : Nee toch! Meneer Daels, ben je weer dronken? Dat kan zo niet! Hoe doe je het?

BERNARD : *(met dikke tong)* Geen probleem... slokje per slokje.

JOLINDE : Hoe moet dat verder met jou? *(gooit fles in vuilbak)* Gelukkig heb je deze keer je verstand gebruikt. Vorige week lag je bloedend onderaan de trap.

BERNARD : *(lallend)* De trap was veel te steil.

JOLINDE : Die trap is helemaal niet steil! Wat een onzin. Je was ladderzat.

BERNARD : *(kruipt recht)* Jolinde... jij, hik, bent mijn sprookjesfee. *(bekijkt haar met een glazige blik)*

JOLINDE : Ik ben helemaal geen sprookjesfee, maar een donderwolk!

BERNARD : *(valt terug neer)* Ssst!... Mijn hoofd doet pijn.

JOLINDE : Het moest tienmaal zo erg zijn!

BERNARD : Please! Ssst....

JOLINDE : Toen Isabel zaliger nog leefde deed je zo geen gekke dingen. Nu maak je van je leven een puinhoop. Waar is je karakter? Je lijkt meer op een slappe doorzopen dweil.

BERNARD : Jolin please! Hik, zet die radio van jou wat stiller.

JOLINDE : Radio, radio? Ze moesten je hoofd trakteren op tromgeroffel en cimbaalgekleter. Misschien zou je dan geleerd zijn.

BERNARD : Pekelwrijf!

JOLINDE : Bekijk jezelf eens in de spiegel. Waar is de mijnheer Bernard van vroeger?

BERNARD : *(haast hulpeloos)* Sorry...sorry... *(zucht)* Je hebt gelijk.

JOLINDE : Zal ik een kopje koffie voor je zetten? Sterk of slap?

BERNARD : Hik... Doe je er een cognacje bij?

JOLINDE : *(schudt afkeurend het hoofd. Boos)* Ik denk er niet aan! Puur of niets!

BERNARD : Mijn Belleke was een beeldschoon meisje, een bijouke! Ik mis haar elke dag. Toen zij stierf ben ik ook doodgegaan.

JOLINDE : Jij? Jij bent helemaal niet dood. Alleen te lang gemarineerd in pure alcohol. Waar zijn je goede manieren gebleven, slappe dweil? Als je voor elk probleem naar de drankwinkel loopt, eindigt het hier op een catastrofe. Je zou beter wat gezonder eten.

BERNARD : Goed gezegd... Jolindeke. Ga jij voor mij een groot pak friet halen bij 'Nieke friet'? *(plaatselijke toestand)* Hik...Die heeft zingende frietjes en lekkere zelfgemaakte bouletten.

JOLINDE : Zingende frieten! Geen denken aan. Loop naar de pomp met je bouletten. Ik ben geen ocmw-dienst! *(kuist ondertussen verder en hangt de foto van Isabel terug normaal)*

BERNARD : Vrouwen! Ze zijn allemaal hetzelfde! Ze laten je in de steek of sluiten je op als een loopse kater.

JOLINDE : Madame moest je om je oren slaan! Ondankbare vlegel! Heeft ze er niet voor gezorgd dat dit huis van jou is? En dat al je schulden vereffend zijn?

BERNARD : Ik haat dit huis! Het is een gevangenis!

JOLINDE : Een gevangenis? *(blaast)* Hoe durf je zo spreken? Zo 'n prachtig herenhuis met tuin en al.

BERNARD : Laat me met rust, ekster! Ik ga naar de apotheker, Dafalgan *(of iets anders tegen hoofdpijn)* voor mijn arme hoofd halen. *(wil recht staan en valt terug in de zetel)*

JOLINDE : *(luid lachend)* In die toestand!? Je kan nauwelijks op je benen staan! In mijn jaszak zit nog wel een middeltje tegen kloppende binnenkamers.

BERNARD : Hik...Zet je radio wat stiller, mijn huiselijk geluk ligt in scherven.

JOLINDE : Raap de scherven dan op, domkop! Vanop je sofa zul je de dingen niet veranderen.

BERNARD : Wat voor zin heeft het dat ik me uitsloof? Dit huis is koel en leeg. Doods.

JOLINDE : Als je zo verder gaat, hoef ik niet meer te komen kuisen. Weet je, mijnheer Bernard, je bent een triestige versleten plant, die niet meer in staat is om een nieuwe scheut te verwekken.

BERNARD : Jolinde...!

JOLINDE : Een kast van een huis, gezond en geld genoeg. Op je eentje krijg je je geld niet op en meneer zeurt, drinkt en hangt de ongelukkige zebbedee uit.

BERNARD : Maar...

JOLINDE : Mijnheer, zuip je maar te pletter! Voor zo'n zinloos alcoholmonster blijf ik niet werken. Ajuus, je stoorzender is weg! (*gooit schort af en vertrekt*)

BERNARD : Jolieneker blijf?... Jolinde! Verdikke, ik ben geen monster! (*blijft hopeloos in de zetel zitten - licht verzwakt*) Loop dan weg, stomme geit! Met mijn dienstencheques zijn er poetsvrouwen genoeg te vinden. Wat denkt die kwezel wel? Ik zal eens wat laten zien...(kruipt recht) Auw, mijn hoofd! (*valt terug in zetel*)

(*licht uit*)

Muziek scènwissel: Magic Moments – CD2 / NR.9 Boulevard of Broken Dreams - Warren/Dubin

Scène 2

(*Bernard zit Trivial Persuit te spelen met zijn overleden echtgenote in fotokader op de kast*)

BERNARD : Deze ken je! Natuur - Een dwerggoerami is dat: a- een vis, b- een apensoort of c- een cactussoort?

ISABEL : Een vis.

BERNARD : Heel goed. Zijn de vragen niet te moeilijk?

ISABEL : Die vraag was een makkie.

BERNARD : Oké! Deze weet je ook. Wat is een Hermafrodiet? a- een soort mier, b- een neerhangende vorm van druipsteen of c- een tweeslachtig wezen.

ISABEL : Ik kies voor c.

BERNARD : Heel juist. En deze? Niet moeilijk, een weggever. Wie verloor de Slag van Waterloo? a- Wellington, b- Napoleon Bonaparte of c- Albert II Van België.

ISABEL : Is die slag al geweest?

BERNARD : Vooruit vrouwtje, je weet het.

ISABEL : Zut, ik stop er mee. Ik herinner mij niets meer van die slag.

BERNARD : Ik hoop dat mijn leven niet in herinneringen zal verdwalen. Al meer dan twee jaar probeer ik je levend te houden in mijn geest.

ISABEL : Ik ben er toch als je me nodig hebt?

BERNARD : Je bent er helemaal niet! Ik kan je niet voelen, niet vastpakken en mijn geest takelt af door de drank. Je hebt me verlaten, gedumpte, achtergelaten in dit verdoemde huis.

ISABEL : Ik had geen keuze.

BERNARD : Waar sta ik nu? Wie ben ik? Een vod, een triestige plant, een stomkop. Je hebt me achtergelaten, alleen als een kind op een leeg voetbalveld. Je bent niet opgestaan uit de dood! Ik krijg geen antwoord op mijn vragen. Je regeert als een stille heks. Zwijg maar verder. Je zwijgen maakt me gek. Waar zit je?

ISABEL : Hier ben ik! Naast je.

BERNARD : Ooit was je mijn liefste konijntje, nu meer een venijn. Jouw huis is mijn gevangenis. Hoor je me?

ISABEL : Een gevangenis?

BERNARD : Je hebt mijn hart stilgelegd toen je me vroeg hier altijd te blijven wonen. Het was je ultieme wens. Je hebt me gebonden als een hond aan zijn hok. Een circusleeuw achter tralies.

ISABEL : Je overdrijft.

BERNARD : Ik wil niet eenzaam sterven, hoor je! Ik wil leven! Mijn bloed voelen stromen door mijn aderen! Mijn hart wil tikken en wild te keer gaan.

ISABEL : Waarom leef je niet? Doe het dan! (*verdwijnt*)

(Bernard blijft zitten met hoofd tussen de handen – licht sluimert weg)

BERNARD : Isabel! Oh Isabel, kom alsjeblieft terug...

Muziek scènewissel: Magic Moments – CD2 / NR.9 Boulevard of Broken Dreams - Warren/Dubin

Scène 3

(Jolinde is aan het stofzuigen – er wordt gebeld – Jolinde zet stofzuiger af en gaat open doen - daar staat een vuil mannetje met zijn kleren vol verfspatten)

TIC TAG : *(kordaat)* Goede dag, Tic Tag is de naam. *(geeft Jolinde een hand en stapt binnen – zij is er vies van)* Ik kom voor die advertentie in de krant.

JOLINDE : Advertentie? Ik weet niets van een advertentie.

TIC TAG : Ik ben ervan overtuigd dat we het goed met elkaar zullen vinden.

JOLINDE : Ik hoef helemaal niets met jou te vinden! Eruit! Buiten! Zie je niet dat ik aan het kuisen ben?

TIC TAG : Goed zo, vrouwtje. Ik hou van een proper en fris huis. Laat je vooral door mij niet afleiden.

JOLINDE : Mijnheer is niet thuis.

TIC TAG : Geen probleem, dan doe ik het wel met madame.

JOLINDE : Madame is dood en meneer is naar de supermarkt. Kom straks terug.

TIC TAG : Geen sprake van. Ik laat deze kans niet aan mijn neus voorbij gaan.

JOLINDE : Dan zul je moeten wachten. *(wijst naar de zetel)*

TIC TAG : Prima schat, je hoeft je niet te haasten. Ik doe wel alsof ik thuis ben.

JOLINDE : Onbeschofte vlegel, ik ben je schat niet en dit is evenmin je huis! *(boos af)*

TIC TAG : Wauw! Heeft dat mens bij een bulldog geslapen of houdt 'meneer' van krokodillen? Enfin, ieder zijn keus. Hij zal wel weten wat voor vlees hij in de kuip heeft. *(kijkt eens rond)* Het ziet er hier anders wel netjes uit.

JOLINDE : *(op met koffie en koekjes.)* Een kopje koffie? *(slijmend)* Zeg, wat stond er precies in die advertentie?

TIC TAG : Jam, jam, lekkere koffie en koekjes. Worden we hier altijd zo verwend?

JOLINDE : *(kordaat)* Ik vroeg wat er in die advertentie stond?

TIC TAG : Die advertentie? Oh dat was gewoon een klein artikel.

JOLINDE : (*boos*) Wat stond erin, uilskuiken?

TIC TAG : Uilskuikens.....daar weet ik niets van.

JOLINDE : (*nog bozer*) Als je denkt met mijn voeten te kunnen spelen, dan moet je vroeger opstaan. Verdwijnt of er gebeuren ongelukken!

TIC TAG : Toch tof dat Bernard Daels enkele kamers ter beschikking heeft voor mensen die het niet breed hebben. Zijn voorkeur gaat uit naar mannelijke bewoners.

JOLINDE : Mannelijke bewoners?

TIC TAG : Ja, zo stond het in de krant. Meneer is toch niet voor de pot?

JOLINDE : Meneer is helemaal niet verkeerd!

TIC TAG : Gelukkig. Je weet nooit. Er stond ook "Graag persoonlijke kennismaking."
Dus, here I am!

JOLINDE : (*heel boos*) Wat is dat voor onzin?! Als meneer 'De wilde weldoener' wil uithangen, zal hij gauw een andere poetsvrouw moeten zoeken!

TIC TAG : Sorry, ik hoef geen poetsvrouw. Geef mij liever een sierlijke libel in bed.
Een lekker katje om te knijpen in het donker.

JOLINDE : Viespeuk.

TIC TAG : Hang de preutse non niet uit. Je mag best solliciteren.

JOLINDE : Ik denk er nog niet aan, gevlekte kaketoel!

TIC TAG : Oh! Maar ik ben niet veeleisend. Gewoon elke avond een dak boven mijn hoofd is voldoende.

JOLINDE : Denk maar niet dat meneer hier een tehuis voor daklozen gaat maken. Dan ben je aan het verkeerde adres!

TIC TAG : Ik denk helemaal niets. Ik kom gewoon voor de advertentie. Blijkbaar zijn jullie snaren niet gelijk gestemd.

JOLINDE : Wacht!

TIC TAG : Ik ga!

JOLINDE : Je kunt beter nog even blijven.

TIC TAG : Sorry, ik hou niet van bijtende katten. Er zijn gezelliger plaatsen om een kop koffie te drinken. (*staat op*)

JOLINDE : Mevrouw keert zich om in haar graf als ze het hoort.

TIC TAG : Als ik het goed begrijp is meneer weduwnaar en woont hij alleen in dit grote

huis?

JOLINDE : Zo is het. Ik zorg elke dag voor de kuis en het middageten. Tegen betaling uiteraard.

TIC TAG : (*terzijde*) Geen wonder dat die Bernard zuurstof nodig heeft. Nu versta ik zijn vraag naar uitsluitend mannelijk gezelschap. Meneer is een strateeg!

JOLINDE : Als hij maar weet dat ik niet blijf in een apenhok.

TIC TAG : Apenhok?

JOLINDE : (*gaat voor de foto van mevrouw staan*) Ja Isabel, uwen Bernard gaat ontsporen kind. Het wordt tijd dat je hem van hierboven eens goed bijstuurt.

ISABEL : Komt in orde Linde. Ik hou hem wel in 't oog. Zo'n vaart zal het niet lopen.

JOLINDE : Ik zou er maar niet zo zeker van zijn. Hij haalt rare kwibussen in huis! Nog zo een paar tic tacjes en de kermis is compleet.

ISABEL : Gun hem toch een verzetje.

JOLINDE : Noem je dat een verzetje? Wel alle donders!

TIC TAG : Is er iets? Kan ik helpen?

JOLINDE : Nee bedankt, het gaat.

TIC TAG : (*is rechtgestaan en bekijkt haar*) Je bent me een rare trien. Wie praat er nu tegen een foto?

JOLINDE : Bemoei je met je eigen zaken.

TIC TAG : Oké, oké, het is al goed. Ik ga dan maar. Ik kom wel terug als je beter gezind bent.

BERNARD : (*komt binnen met zak vol winkelwaar*) Wie is er slecht gezind?

TIC TAG : De sanitaire en culinaire heerseres over het koninkrijk Sheba.

JOLINDE : (*nukkig*) Meneer komt voor die advertentie.

BERNARD : Advertentie?

JOLINDE : Zie je wel! Ik wist wel dat je wat vijzen mankeerde. Mijnheer heeft helemaal geen kamer ter beschikking voor mensen die het niet breed hebben... landloper... profiteur!

BERNARD : Sorry. Natuurlijk, de advertentie. Wees welkom kerel. Je komt dus voor een kamer.

JOLINDE : Zeg dat het niet waar is!

TIC TAG : Mag ik me voorstellen? Tic Tag is de naam en volgens madame daar, ben ik

een nietsnut, een landloper, een profiteur op zoek naar een goedkoop onderkomen. Ik heb het inderdaad niet breed, maar hoef geen grote luxe.

BERNARD : *(tot Tic Tag)* Ik ben Bernard Daels. Wat doe je voor de kost?

TIC TAG : Ik ben kunstenaar, dichter en filosoof.

JOLINDE : Nee toch! Dat hadden we nog te kort. Een kunstenaar!

BERNARD : *(geeft zak)* Linde, breng je dat even naar de keuken?

(Jolinde neemt zak aan en laat voelen dat het haar niet aanstaat, gaat af)

TIC TAG : Ik ben ook nog muzikant en graffiti-spreker.

BERNARD : Je speelt toch geen viool, hoop ik? Dat doet me denken aan katten die bij hun staart worden gegrepen. In dat geval kun je het tuinhuis gebruiken. Het is groot genoeg, proper en verwarmd. Je kunt er ongehinderd je gang gaan.

TIC TAG : Ik speel saxofoon.

BERNARD : Nee maar, sax! De saxofoon is een Belgische uitvinding, weet je? Adolphe Sax was een instrumentenmaker uit Dinant. Moet je elke dag oefenen?

TIC TAG : In principe wel, ja. Maar ik ben niet zo'n doorzetter. Kan ik blijven?

BERNARD : Als je je aan de regels houdt, ja.

TIC TAG : En wat zijn de regels?

BERNARD : Simpel: alles net houden. Meewerken in huis en tuin en financieel bijdragen tot het geheel. Geen graffiti op de muren en je muziek kun je repeteren in het poppenhuis.

TIC TAG : Poppenhuis?

BERNARD : Ja, zo noemden we vroeger het tuinhuis. Toen Isabel, mijn vrouw, nog jong was, speelde ze daar met de vriendinnen en hun poppen.

TIC TAG : Woon je alleen in dit grote huis?

BERNARD : Ach, wat is een huis? Soms komen de muren op mij af. Ik voel me hier gevangen. Mijn vrouw heeft me dit huis nagelaten en wil dat ik het koester als ons kind.

TIC TAG : Eenzaamheid is de ergste ziekte van deze tijd.

BERNARD : Kom mee, ik toon je kamer. *(gaan samen af)*

JOLINDE : *(terug op. Tot Isabel)* Hoe lang gaat die verloedering hier duren? Die losbol van een Bernard maakt er een duivenhok van.

ISABEL : Geduld meisje, alle vernieuwingen zijn moeilijk. Gun hem even de tijd.

(er wordt op het raam geklopt)

JOLINDE : Nee, zeg dat het niet waar is! Weer een zielenpoot die zich aanmeldt. *(doet raam open)*

ZWIEBER : *(klimt binnen)* Hallo blozend kriekske, moet ik hier zijn voor Bernard Daens? *(gooit zijn plunjezak neer)*

JOLINDE : Nog nooit van een deur gehoord? Meneer Daels, bedoel je zeker?

ZWIEBER : Ook goed, Daels dan. Zeg maar dat Zwieber er is.

JOLINDE : Wie zeg je?

ZWIEBER : Hé meisje, heb je stoppen in je oren? Zwiep Zwabberlot is de naam. Het is voor die kamer.

JOLINDE : Nog één voor het gekkenhuis. Dit houd ik niet vol. Potvolbloemekes, ik zoek beter een andere job.

ZWIEBER : Maar popje, blijf nog wat. Ik blijf ook. Je ziet er een knap vrouwtje uit.

JOLINDE : *(roefelt door het haar en zet haar beste glimlach op)* Knap? Vind je?

ZWIEBER : Je hebt de glimlach van de zon en het geluid van een nachtegaal. Ik wed dat je huid zacht is als een perzik.

JOLINDE : Oh...jeh...allé...*(ingetogen en verlegen)* Ik word helemaal rood. Je doet me zweven.

BERNARD : *(Op. Denkt dat het tegen hem is)* Nu niet, Jolinde! Ik zie dat er een nieuwe klant is aangekomen.

JOLINDE : *(verschiet)* Eu...ja.

BERNARD : Bernard Daels, aangenaam. *(geeft Zwieber een hand)*

JOLINDE : Een nieuwe klant noemt hij dat. Hoeveel van die rare vogels landen er nog op het hok?

ZWIEBER : Zwieber, aangenaam. Straatmus van beroep. Men zei dat je hier een holletje om te slapen kon vinden. Het hoeft niet groot of sjiek te zijn. Als het maar droog is en zonder muizen of ratten, want die beestjes haat ik.

BERNARD : Dus dacht je ...

ZWIEBER : Wie niet waagt, niet wint. Kom ik in aanmerking voor een pietepouterig kamertje? Ik slaap zelfs op mijn zij als het moet.

BERNARD : Ben je altijd zo grappig?

ZWIEBER : Zonder grappen zou ik niet overleven.

BERNARD : Goed! Als je je gedraagt, kun je blijven. Jij krijgt de groene kamer.

JOLINDE : Nee! Toch niet de groene kamer! Dat was de naaikamer van Isabel.

ZWIEBER : Bingo! Merciekes. Eindelijk een thuis. (*installeert zich met zijn schoenen in de zetel*)

JOLINDE : Met je voeten uit de zetel, kwibus! Denk je dat ik hier poets voor de lol?

ZWIEBER : Sorry mijn engeltje, ik zal er in het vervolg aan denken.

BERNARD : Heb je werk of doe je iets voor de kost?

ZWIEBER : Ik ben blut man! Een gepluimd kieken dat zelfs niet één pluim mag tonen of die wordt sowieso hardhandig uit mijn kont gerukt.

BERNARD : Ik begrijp er geen snars van.

JOLINDE : Blut. Dat is toch niet zo moeilijk.

ZWIEBER : Nog nooit van een faillissement gehoord?

BERNARD : Meer dan dat! Als mijn Belleke er niet geweest was, lag ik nu ook onder een of andere brug te creperen. Het leven is betonhard.

ZWIEBER : Je drijft in het geld of je zit tot aan je neus in de stront! Ik heb twee handen die willen werken en een stel hersenen.

BERNARD : Heb je bagage?

ZWIEBER : Niet echt. Enkele onderbroeken en een versleten tandenborstel.

BERNARD : Kom dan maar mee. Ik toon je kamer. (*staan op en gaan af*)

JOLINDE : (*boos*) Nu gaat hij toch te ver! (*tot de foto van Isabel*) Wat denk jij ervan Madame? Hij wil me boos krijgen, maar dat zal niet pakken. Hoe noemen ze dat ook weer in scheepstermen? Het loopt hier de spuigaten uit. Was het nu spuit of spuigat. Ach wat! Of het nu spuit of spuigt, we gaan toch op de fles.

ISABEL : Maak je niet zo boos, Jolinde. De soep wordt nooit zo heet gegeten als ze geschonken wordt. We lossen het samen wel op, als een team, oké?

JOLINDE : Mensen, wat kan het leven moeilijk zijn. Je doet hier alles om meneer te helpen en dan komt hij met die twee charels aandraven. Een annonce in de

gazet, waar is zijn verstand?

ISABEL : Ja, het leven is voor de wijze een droom

voor de dwaas een goed spel

voor de rijke een komedie

en voor de arme een tragedie`

JOLINDE : Madame, wat ben jij een wijs mens. Merciekes. *(af)*

Muziek scènewissel: Magic Moments – CD2 / NR.9 Boulevard of Broken
Dreams - Warren/Dubin

Scène 4

*(Zwieber en Tic Tag zitten naar het voetbal te kijken op tv - er wordt gebeld –
Zwieber doet open- er staat een haveloze zwangere vrouw met haar dochter in
de deuropening)*

ZWIEBER : *(zet tv af)* Wel, wie we hier hebben, schoon volk! Barbie op stap met
zwervertje. Zo te zien is de Heilige Geest op bezoek geweest.

BARBIE : Ook een goede avond. Stoor ik?

ZWIEBER : Nee, kom binnen. Ik zie dat je zwanger bent.

BARBIE : En dan? Is dat besmettelijk?

ZWIEBER : Eu... Nee! Maar dat kind... en...

BARBIE : Dat kind zit goed en blijft er nog wel een tijdje zitten. Maak je geen zorgen
om mij.

TIC TAG : Ben je er thuis tussenuit gemuisd?

BARBIE : Dat zijn uw zaken niet. Kan ik hier slapen of niet?

ZWIEBER : Of course, my lady. Wees welkom in het paleis der verdrukten. Ik ben ook
maar op doortocht. *(met flair)* Het 'palais des pauvres' gaat voor je open,
madame! Tenminste, als mijnheer je binnenlaat. Vergeet je niet in te schrijven
aan de receptie.

BARBIE : *(kijkt rond)* Is dit een hotel? Nee toch!

TIC TAG : *(gaat zich moeien)* Naar hem moet je niet luisteren schoonheid. Hij is een

beetje geflipt.

ZWIEBER : Geflipt? Ola Paula! Let op je woorden tictakje, of ik trakteer je een wortel op je oog! (*balt de vuist naar Tic Tag – dan tot Barbie*) Sorry. Ik wou gewoon zeggen, welkom in hotel ‘Help jezelf’. Hier ben je maître d ’hotel, receptionist, kok en gast te gelijk. Je hebt de keuze tussen een kamer zonder bad en een kamer zonder bed. Kies zelf maar.

BARBIE : Ben je altijd zo grappig?

ZWIEBER : Nee!

TIC TAG : (*sarcastisch*) Hij is heel grappig!

BARBIE : Wie van jullie is de eigenaar?

ZWIEBER : Eigenaar? Dat is een groot woord, madammeke.

TIC TAG : Laat ons zeggen dat we hier wonen bij de gratie van Bernard. We leven en slapen hier.

BARBIE : Hebben jullie ook een naam?

ZWIEBER : Jep! Toevallig hebben we ook een naam. Zeg maar Zwiep of Zwieber. Zwiep Zwabberlot noemen mijn vrienden me. Eigenlijk is het Zwieber. Mijn vader moet nogal in de wind geweest zijn toen hij mij ging aangeven. Die titel mag ik mijn leven lang dragen.

TIC TAG : Ik ben Tic Tag, muzikant, aangenaam. (*heel sjiek*) En met wie hebben wij de eer?

BARBIE : Barbara Hessen, maar hou het maar bij Barbie. Dit is Eefje. (*wijst naar het meisje*)

ZWIEBER : Maak het jullie gemakkelijk. Doe of je thuis bent, (*met nadruk*) Barbara!

BARBIE : Wij zullen wel in een hoek slapen. (*wijst*)

ZWIEBER : Je doet maar.

(*Barbie is moe en gaat in de zetel liggen*)

Als je wil zal ik nog een verhaaltje vertellen.

BARBIE : Laat maar. Zeemzoete verhalen kan ik missen als kiespijn. Het leven is een “eindelooze strijd”. Geen happy end, geen sprookje. Geen eten, geen werk, geen thuis, geen liefde. Voor mij hoeft het niet meer. Moest Eefje er niet zijn, had ik

er al lang een eind aan gemaakt.

ZWIEBER : Wat ben jij somber zeg. Ooit zal het tij wel keren.

BARBIE : Ooit? Dat geloof je toch zelf niet. Wanneer? Als de varkens sjilpen zoals de mussen?

ZWIEBER : Nee, als de koning bij de clochards gaat slapen.

TIC TAG : Bij mij is er nog plaats vrij in de kamer.

BARBIE : Jullie zijn wel origineel.

EEFJE : Kan dat moeke, dat de koning hier komt slapen?

TIC TAG : De koning van de schooiers ja.

BARBIE : Nee schatje, een koning zit alleen aan welgevulde tafels met kreeft, kaviaar, oesters en nog meer lekkers.

EEFJE : Eet hij ook frietjes met een curryworst?

BARBIE : Dat geloof ik niet; Koningen eten alleen sappig gebrad of extra malse biefstukken.

(Bernard komt binnen verkleed als koning met een zak friet met mayonaise en curryworsten – Barbie heeft hem niet zien komen)

EEFJE : Toch wel mama! Echt waar.

BARBIE : *(ziet niet wat er gebeurt)* Maar nee, gekke mus. Je overdrijft. Je hebt gewoon te veel fantasie.

EEFJE : En toch eet de koning friet met curryworst!

TIC TAG : Zeker weten.

ZWIEBER : Gelijk heb je kleine meid.

EEFJE : Ik ben al groot!

ZWIEBER : Ja natuurlijk. Ik had mijn bril niet op. De geur van de frietjes kriebelt in mijn neus.

TIC TAG : De koninklijke frietjes en majestueuze curryworsten komen eraan.

BARBIE : Nu je het zegt, ik ruik ook frietjes.

EEFJE : *(uitbundig)* Natuurlijk ruik je frietjes! De koning eet frietjes met curryworst!

BARBIE : Genoeg Eef! *(draait zich om)* De koning! Frietjes!

BERNARD : Wil madame een frietje meepikken? Ik heb er toch genoeg. Van bij 'Mie

frietzak'. Beter kun je niet gediend zijn.

BARBIE : We willen u niet tot last zijn.

BERNARD : Maar nee, hoe meer zielen hoe meer vreugd. Kom op, vertel ons je verhaal. *(ze zetten zich rond tafel en beginnen te eten)*

BARBIE : De ellende begon aan de schoolpoort toen een vrouw me aansprak en vroeg of mijn dochtertje bij haar mocht komen spelen. Ze zaten samen in dezelfde klas. Terloops vertelde ze ook dat ze mijn man kende van op de unief. We werden vriendinnen en onze kinderen speelden vaak samen.

ZWIEBER : En toen werd je zwanger?

BARBIE : Maar nee jij! Op een nacht werd ik verdwaaasd wakker en hoorde dat mijn man aan het bellen was met mijn vriendin Sofie. Ze had het thuis moeilijk en Bert beweerde dat zij hem had opgebeld. Later ontdekte ik dat ze samen naar feestjes gingen en dat hij ook geregeld bij haar langs ging.

TIC TAG : Die durft!

ZWIEBER : De schijnheilige snoeper! De scheve kater!

BERNARD : En verder?

BARBIE : Ik moest onder ogen zien dat die twee al lang iets met elkaar hadden en vermits het huis van hem was, stonden wij binnen de maand op straat. Toen begon de pijnlijkste periode uit mijn leven. Geen werk, geen huis en ouders die me niet steunden.

ZWIEBER : Toen kwam de heilige geest op bezoek?

TIC TAG : De ooievaar, slimme!

BARBIE : Ik leerde een nieuwe vriend kennen. Het leek alsof de hemel voor me open ging maar het was hem alleen te doen voor het bed. Ik dacht dat hij van me hield, maar hij behandelde me als een hoer. Ik moest betaalde diensten verlenen aan zijn vrienden. Wippen en strippen noemde hij dat. Ik sputterde tegen als een gekooide kat. De dag nadien werden Eefje en ik wakker ergens aan een vuilnisbelt.

ZWIEBER : En top of the bill was je ook nog zwanger.

BARBIE : Ik voelde me ellendig. We hadden geen geld voor een dokter. En op het politiebureau noteerden ze alles met ingehouden glimlach.

ZWIEBER : Troost u meisje, we zijn ook maar arme lui.